

Aleksandra STASZAK

Opisy na Duże stopnie OTP. Fakty i mity. Z Poradnika Pieszego Turysty

Wokół dokumentacji stanowiącej podstawę weryfikacji stopni dużych OTP przez lata narosło wiele „legend”. Nie należy zapominać, iż w procesie zdobywania tej kategorii odznak sporządzony opis to końcowy efekt pracy, jakiej podejmuje się Zdobywający. Sprawy poszły na tyle daleko, iż niewielu zdobywa i poszerza swe umiejętności turystyczne o nowe elementy na „Dużej” drodze. Nieostrzegany jest potencjał drzemący w tej kategorii odznak.

Cel utworzenia dużych stopni OTP

Fakty: zachęcenie piechurów do poszerzania warsztatu turystyczno-krajoznawczego poprzez samodzielne opracowanie trasy, przebycie oraz spisanie relacji i wrażeń, które towarzyszyły nam w trakcie wędrowania.

Mit: Uprzykrzenie życia, utrudnienie zdobycia wszystkich stopni odznak pieszych.

Jak zacząć?

Fakty: Rozpoczęcie zdobywania dużych stopni OTP jest możliwe po uzyskaniu minimum OTP w stopniu małym złotym. Najważniejszym jest wybór obszaru oraz obiektów krajoznawczych, które chcemy odwiedzić. Następnie układamy trasę wędrowki, jaką mamy zamiar przebyć. Pamiętając: na stopień srebrny są to 2 szlaki po 150 km każdy, a dla stopnia złotego 2 szlaki po 200 km każdy. Plan wędrowki, celem jego zaopiniowania, przedstawiamy Przodownikowi z Oddziałowej Komisji Turystyki Pieszej lub zaprzyjaźnionemu

Przodownikowi Turystyki Pieszej. Koniecznie musi on posiadać uprawnienia na województwo, w jakim mamy zamiar przeprowadzić wędrowkę. Po przejrzaniu trasy, a ewentualnie małej korekcie, jaką przodownik może zasugerować, jesteśmy gotowi do drogi.

Pamiętajmy!!! Regulamin OTP wyznacza pewne ramy, zakres, w jakim dokumentacja zdobywania odznaki powinna się zawierać. W razie jakichkolwiek niejasności należy się do niego odwoływać. Wielu z nas ma problem z deszyfrowaniem założeń regulaminu. Głośne krzyczenie „Znieśmy opisy” to nie jest droga do celu.

Trasa technicznie.

Fakty: Podczas drogi przyjdzie nam sporządzić opisy, rysunki, szkice, czy fotografie. Wbrew pozorom są to pomoce naukowe, które ułatwią nam przygotowanie „opisu” trasy.

Podobnie jak przy Małych OTP obowiązuje zasada zdobywania nie więcej niż 30 punktów w ciągu dnia. Prawdą jest, że niewielu z nas jest w stanie przejść i opisać więcej jak 30 km dziennie;). Trzeba pamiętać, że punkty za zwiedzanie miast nie są zaliczane podczas zdobywania dużych stopni. Nie znaczy to, że trasa nie może przebiegać przez miasta znajdujące się na liście punktowanej według regulaminu OTP.

Po zakończeniu pracy, opis oddać należy do wglądu i zaopiniowania Przodownikowi TP z uprawnieniami na dane województwo. Na wniosku, który jest załącznikiem do regulaminu OTP wpisuje on opinie i poświadcza ją odciskiem swej pieczęci.

Przodownicy TP są zwolnieni z konieczności opiniowania przygotowanej trasy i opisu.

Czym jest ten tak znienawidzony przez wielu opis?

Mit: Opis na Dużą OTP – to pisanie przewodników. Co gorsza, dla niektórych to przepisywanie podręczników.

Fakty: Nie, to nie tak! „Opis”, jak czytamy w regulaminie Odznak Turystyki Pieszej (rozdział: Duże stopnie OTP) powinien być kroniką rajdu. Jest niczym innym jak dokumentacją, poświadczeniem odbycia wycieczek, poznania trasy, jaką sobie zdobywający założył. Dziwi mnie, przyznaje, że podczas zdobywania odznak krajoznawczych nie negujemy potrzeby prowadzenia kroniki odznaki. Jednak opisy na Duże OTP stanowiące taką kronikę, oprotostowywane są w każdym miejscu i czasie. Staje się to chyba element naszej pieszej tradycji.

Opis zawierać może nasze uwagi, przemyślenia, czy spostrzeżenia. Informuje weryfikującego o posiadanych przez nas umiejętnościach. Podstawowa umiejętność, dla zdobywających odznakę srebrną poza OWRP, jest opracowanie szlaku wielodniowej wędrówki ze zmianą miejsca noclegowego. Przebywanie trasy niesie oczywiście ze sobą walory poznawcze: terenu, historii, przyrody, krajoznawstwa obszaru, po jakim szlak wyznaczono. I to co poznaliśmy zawieramy w naszej relacji z trasy. Nie mogą ominąć nas sprawy związane z wyżywieniem, noclegami, czy urazami – czyli sprawy bytowe, które także należy odpowiednio przygotować i realizować.

Opis znaczy... że jak?

Mit: Należy opisać trasę w formie: *start 0.0 km w miejscowości Odznakowo, 100m skręcam w prawo, widzę słup wysokiego napięcia, mijam go, następnie po 20m napotykam skrzynkę pocztową jednego z gospodarstw...* Miłe, coraz bardziej poręczne, urządzenie zwane GPS poda nam konkretne współrzędne, odległości i drogę, ale czy oto tylko chodzi? Odpowiedzmy sobie również na pytanie: czy miło czyta się opis złożony z samych metrów, skrętów i współrzędnych GPS?

Fakt: Kronika-dokumentacja powinna zawierać: datę wycieczki, trasę, kilometraż, informacje krajoznawcze, o

zwiedzanych obiektach. Przykładowo: *w miejscu startu w Odznakowie znajduje się kościół gotycki z XV w o urokliwych witrażach, pomnik – upamiętniający 10 000 zdobywcę odznaki Dużej OTP w stopniu Złotym, ratusz z XIX w., który obecnie pełni rolę szkoły. Na trasie, wędrując z Odznakowa do Pamiątkowa, napotykamy przy leśnym dukcie groby poległych w walkach żołnierzy polskich i radzieckich. Poległych dnia..... Pamiątkowo – wieś położona na wzgórzu... itd.*

Forma opisów.

Fakty: Książeczki dla odznak pieszych według wzoru ustalonego przez KTP ZG nie stanowią podstawy weryfikacji stopni dużych. Jedyne taki dopuszczony wyjątek w regulaminie. Warto jednak prowadzić książeczkę OTP, zbierać okolicznościowe odciski pieczęci, jak w przypadku innych odznak OTP. Będzie to forma pamiątkowa. Podstawę stanowią przygotowane przez nas OPISY.

Koniec wieku XX i początek XXI przyniósł ukłon w kierunku skomputeryzowanych turystów. Dzięki temu nasza pieczołowicie zbierana dokumentacja przesyłana do weryfikatu może mieć nie tylko formę maszyno-, rękopisów. Komisja nowelizując regulamin dopuściła, oprócz tradycyjnych drukowanych, pisanych na maszynie opisów, także formy elektronicznego przekazu (zapisane na trwałych nośnikach, takich jak płyty CD lub DVD):

- fotokroniki dokumentującej naszą wycieczkę,
- można przedstawić dokumentację w formie prezentacji multimedialnej,
- w formie nagrania wideo lub audio sporządzanego podczas wycieczek
- innych sposobów zależnych od inwencji, możliwości i czasu zdobywającego.

„Opisy” nabrały więc pewnego dynamizmu, a słowo „opis” stało się jedynie hasłem.

Wielkość opisów?

Mit: Należy stworzyć opis tak obszerny jak przewodnik, aby weryfikator był zadowolony.

Fakt: Każdy z nas ludzi, a piechurzy to niewątpliwie ludzie, jest inny. Nie wszyscy mamy pisarskie talenta. Nadrzedną więc zasadą, jaka powinna przyświecać zdobywającym, jest sporządzenie opisu na miarę swoich możliwości.

Masz lat naście, dziesiąt, pisz jak potrafisz, nie wprawiaj się w kompleksy. Używaj słów, które rozumiesz i potrafisz wyjaśnić. Dodawaj fotografie, rysunki, szkice, bilety, bo one uzupełniają i ubarwiają opisy.

Warto pamiętać, że nasze materiały, które przedstawiamy Głównemu Referatowi do wglądu, odesłane zostaną wraz z legitymacją w paczce zwrotnej. Nie bójmy się pokazywać, czego nas nauczono, naszej wizji wędrowania i dokumentowania.

Opis na kilka stron, który jest logicznie sporządzony, wyczerpuje temat i prezentuje dokonania krajoznawczo-turystyczne będzie tak samo pozytywnie oceniony, jak wielostronicowe opracowanie pełne fotografii i rysunków. Podstawą jest spełnienie kryteriów, jakie dyktuje regulamin. Ich interpretację przeprowadza każdy ze zdobywających. Zadaniem weryfikatora odznak Dużych jest sprawdzenie, czy w trakcie zdobywania spełnione zostały wymogi formalne regulaminu, przegląda on dokumentację i przyznaje odznakę.

Duże OTP, a OWRP

Od lat można stopień srebrny odznaki zdobywać na trasach OWRP. Ukłon ten zrobiono szczególnie w stronę młodych piechurów, żeby zachęcić ich do zdobywania odznak tej kategorii. Na trasach OWRP nie wymagane jest opiniowane trasy wycieczki. To organizatorzy przygotowują trasę.

Uczestnik musi posiadać małą złotą OTP. Wymagane jest sporządzenie opisu z trasy, którą piechur w ramach OWRP odbył. Udział w odprawach, mapy dostarczone przez organizatorów, zdjęcia wykonane na trasie, to 80% „opisu”.

Duża Złota OTP dla Najambitniejszych!

Od powstania w 1957 r. do dziś przeznaczona jest dla samodzielnych turystów, obeznanych z turystyką i krajoznawstwem. Zdobywca tego stopnia samodzielnie opracowuje 2 szlaki po 200km, (podobnie zaopiniowaną przez Przodownika TP), a Głównemu Referatowi Weryfikacyjnemu przedstawia sporządzoną podczas marszu dokumentację. Do roku 2010 zdobyło ją jedynie Elitarne grono zdobywców rośnie nieznacznie i powoli; na liście pojawiają się nazwiska najwybitniejszych polskich piechurów – takie sąsiedztwo nobilituje.

Wszystkich nieposiadających zachęcam do przeżycia przygody pod „patronatem” Dużych stopni OTP. Wszystkim zdobywcom Odznak Dużych Gratuluje. Dobra robota;)

Zainteresowanym polecam dokładne zapoznanie się z rozdziałem regulaminu OTP dotyczącym Dużych Odznak TP.

Z turystycznym pozdrowieniem
Aleksandra Staszak